

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 115

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 februarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 412 din 22 septembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă	2–3
	Decizia nr. 469 din 27 octombrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	4–6
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
2.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea lit. c) a alin. (6) al art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor.....	7–8
103.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.....	9–10
105.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 316/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei	11–12
106.	— Hotărâre privind aprobarea limitelor anuale, aferente anilor 2023, 2024 și 2025, pentru finanțările rambursabile care pot fi contractate și pentru tragerile din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale	13
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
29.	— Decizie pentru aprobarea componenței Consiliului Național al Muntelui.....	13–14
33.	— Decizie privind încetarea exercitării funcției temporar vacante de secretar general al Autorității Electorale Permanente de către domnul Constantin-Adrian Blănaru.....	15
34.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Vasilica-Valentina Robu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Casei Naționale de Pensii Publice	15
35.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Dragoș-Cosmin Niculescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității pentru Digitalizarea României	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 412**

din 22 septembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion-Marius Marinaș, Liana Ciurezu și Societatea S&P Transcomexim — S.R.L., prin Expert Com S.P.R.L., ambele cu sediul în Craiova, în Dosarul nr. 1.883/54/2018 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 619D/2019.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției de neconstituționalitate Liana Ciurezu și Ion-Marius Marinaș, domnul avocat Eugen Țițoiu din Baroul Dolj, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, care menționează, cu titlu prealabil, că nu mai reprezintă Societatea S&P Transcomexim — S.R.L., întrucât aceasta a fost radiată. În continuare, pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. Precizează că obiectul acesteia, raportat la dosarul de fond, este teza întâi a art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă. Susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care nu se referă și la considerentele unei hotărâri judecătorești. În acest sens arată că motivarea este elementul esențial al unei hotărâri judecătorești și reprezintă temelia unui stat de drept și a supremației Constituției și a legilor. Hotărârea judecătorească reprezintă modalitatea în care justițiabilul acceptă chiar și o soluție nefavorabilă. În continuare, precizează că are cunoștință de deciziile Curții Constituționale nr. 66 din 28 ianuarie 2021 și nr. 822 din 9 decembrie 2021. Însă prima decizie se referă la cea de-a doua teză a dispoziției legale criticate. Este adevărat că revizuirea este o cale extraordinară de atac, nedevalidivă, de retractare, în care sunt criticate erorile de fapt care se produc în cadrul unei judecăți, însă judecata are în vedere fondul cauzei și pretențiile deduse judecății. Însă există și posibilitatea ca judecătorul cauzei să se pronunțe pe cu totul altceva.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că există jurisprudență în materie, respectiv Decizia nr. 822 din 9 decembrie 2021, prin care dispozițiile legale criticate au fost analizate prin raportare la critici similare. Mai precizează că revizuirea poate fi formulată doar împotriva hotărârilor judecătorești expres și limitativ prevăzute de lege, în caz contrar fiind încălcat principiul legalității căii de atac prevăzute de art. 457 din Codul de procedură civilă.

5. În replică, având cuvântul, reprezentantul autorilor excepției de neconstituționalitate susține că este reglementată soluția legislativă potrivit căreia considerentele hotărârii judecătorești au autoritate de lucru judecat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 19 februarie 2019, astfel cum a fost rectificată prin Încheierea din 19 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.883/54/2018, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ion-Marius Marinaș, Liana Ciurezu și Societatea S&P Transcomexim — S.R.L., prin Expert Com S.P.R.L., ambele cu sediul în Craiova, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care nu se aplică și considerentelor hotărârilor judecătorești. Astfel, considerentele decisive care formează obiect al revizuirii în speță și prin care este evocat fondul litigiului, stabilind un alt obiect al cererii de chemare în judecată, au autoritate de lucru judecat, conform prevederilor art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Așadar, stabilirea admisibilității acestui caz de revizuire numai la dispozitivul unei hotărâri judecătorești, și nu și la considerentele acesteia este de natură să creeze discriminări și inegalități între justițiabili prin restrângerea, într-un mod nerezonabil, a accesului la justiție „a aceluia care se află în situația de a nu putea avea acces la calea de atac extraordinară și de retractare”.

8. **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, întrucât se aplică tuturor persoanelor prevăzute în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe criterii arbitrarie. De asemenea, principiul asigurării egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, este respectat prin instituirea unor reguli speciale inclusiv în ceea ce privește căile de atac.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 509 alin. (1) pct. 1: „(1) *Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă:*

1. s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut;”.

13. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și ale art. 124 — *Înfăptuirea justiției*.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin Decizia nr. 366 din 3 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 22 iulie 2021, paragrafele 21 și 22, a reținut că art. 461 alin. (1) din Codul de procedură civilă clarifică obiectul asupra căruia poartă orice cale de atac, stabilind că partea din hotărâre împotriva căreia se îndreaptă aceasta este soluția cuprinsă în dispozitivul hotărârii. Așadar, revizuirea, la fel ca orice altă cale de atac, indiferent de caracterul acesteia — ordinară sau extraordinară, de reformare sau de retractare, devolutivă sau nedevelopativă —, se îndreaptă împotriva soluției cuprinse în dispozitivul hotărârii.

15. Este adevărat că art. 461 alin. (2) reglementează și problema considerentelor, în sensul că, potrivit acestuia, calea de atac poate să vizeze anumite considerente ale hotărârii, și anume cele prin care s-au dat dezlegări unor probleme de drept ce nu au legătură cu judecata acelui proces sau care sunt greșite ori cuprind constatări de fapt ce prejudiciază partea. Într-o asemenea situație, instanța, admitând calea de atac, va înlătura acele considerente și le va înlocui cu propriile considerente, menținând soluția cuprinsă în dispozitivul hotărârii atacate. Însă această ipoteză este valabilă numai în ceea ce privește căile de atac de reformare, întrucât necesită un control judiciar efectiv al hotărârii, iar nu și în ceea ce privește căile de atac de retractare, așa cum este revizuirea.

16. Potrivit jurisprudenței Curții, revizuirea este o cale extraordinară de atac de retractare, nedevelopativă, care vizează remedierea procesuală a erorilor de judecată care au condus la stabilirea greșită a situației de fapt prin hotărârea atacată și poate fi exercitată împotriva unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul și care poate fi cerută doar

pentru ipotezele prevăzute de lege, enumerate în cuprinsul articolului menționat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 822 din 9 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 24 februarie 2022, paragrafele 13 și 14).

17. Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, textul de lege criticat permite promovarea acestei căi de atac dacă „s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut” și nu contravine dispozițiilor constituționale invocate.

Așadar, prevederea criticată care vizează inadvertențele dintre obiectul procesului — stabilit în baza principiului disponibilității prevăzut de art. 9 din Codul de procedură civilă — și ceea ce instanța a pronunțat nu încalcă dreptul de acces liber la justiție care, potrivit jurisprudenței Curții, nu presupune dreptul de acces la toate structurile judecătorești — judecătorii, tribunale, curți de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție — și nici la toate căile de atac prevăzute de lege — apel, recurs, contestație în anulare, revizuire. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligativitatea legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii (a se vedea, de exemplu, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, deciziile nr. 622 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 28 august 2007, nr. 590 din 4 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 3 iunie 2010, nr. 1.137 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 5 octombrie 2011, sau nr. 396 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012). De altfel, nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor (a se vedea, în acest sens, de exemplu, deciziile nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, sau nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011). Or, această condiție este îndeplinită de reglementarea cuprinsă în textul de lege criticat, toate persoanele interesate având posibilitatea de a formula calea de atac a revizuirii atâta vreme cât este incident cazul de revizuire prevăzut de art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion-Marius Marinaș, Liana Ciurezu și Societatea S&P Transcomexim — S.R.L., prin Expert Com S.P.R.L., ambele cu sediul în Craiova, în Dosarul nr. 1.883/54/2018 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 septembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 469

din 27 octombrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11
din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Oana Diana Lola, Liviu Laurențiu Lola și de Societatea Eurodrum Com — S.R.L., cu sediul în Cluj-Napoca, în Dosarul nr. 4.038/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 185 D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc autorii excepției. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că norme juridice similare se regăsesc la art. 20 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și la art. 32 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor. Prin urmare, se susține că textul de lege criticat nu prezintă caracter de noutate și că asupra acestuia Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, făcându-se trimitere la considerentele reținute în jurisprudența instanței de contencios constituțional. Se arată că, în jurisprudența sa, Curtea a constatat că nu poate fi reținută pretinsa încălcare, prin prevederile art. 11 din Legea nr. 241/2005, a prevederilor art. 53 alin. (2) din Constituție, întrucât prejudiciile mari, produse prin comiterea infracțiunilor de evaziune fiscală, justifică luarea unor măsuri de restrângere temporară a dreptului de proprietate privată, deoarece măsurile de siguranță criticate sunt dispuse tocmai pentru a garanta proprietatea și plata despăgubirilor, în condițiile în care este pronunțată o hotărâre definitivă de condamnare. Se subliniază faptul că instituirea sechestrului asigurător are caracter provizoriu. Se conchide că, astfel, instanța de contencios constituțional, făcând trimitere la hotărârile ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, a constatat caracterul constituțional al instituirii sechestrului asigurător, arătând că dispozițiile legale criticate sunt clare, precise și previzibile.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.038/117/2018, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale**, excepție ridicată de Oana Diana Lola, Liviu Laurențiu Lola și de Societatea Eurodrum Com — S.R.L., cu sediul în Cluj-Napoca, într-o cauză în care în privința autorilor excepției — care au calitatea de suspect, sub aspectul

comiterii unor infracțiuni de evaziune fiscală — au fost dispuse măsuri asigurătorii, conform art. 11 din Legea nr. 241/2005.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, în ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, autorii arată că principiul egalității în drepturi presupune ca destinatarii legii să beneficieze de dispozițiile legale criticate în condiții egale; astfel, dacă o persoană care este urmărită penal și care are calitatea de suspect beneficiază de prezumția de nevinovăție, *a fortiori*, dreptul de proprietate al acesteia ar trebui să fie ocrotit în condiții egale cu cele prevăzute în privința dreptului de proprietate al persoanelor care nu sunt urmărite penal. Se susține, în acest sens, că dreptul de proprietate privată este compus din *usus, fructus și abusus* și că, în măsura în care se instituie în mod obligatoriu măsura asigurătorie a sechestrului, conform art. 11 din Legea nr. 241/2005, chiar dacă aceasta nu afectează *usus și fructus*, componente ale dreptului de proprietate privată, suspectului îi este afectată dispoziția asupra bunului (*abusus*) sechestrat, în contradicție cu faptul că acesta beneficiază de prezumția de nevinovăție până la soluționarea definitivă a cauzei. Mai mult, se susține că reglementarea unor situații în care luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie (spre exemplu, la art. 32 din Legea nr. 656/2002; la art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale; la art. 20 din Legea nr. 78/2000) este discriminatorie, întrucât creează pentru statul român o poziție de superioritate în raport cu persoanele în privința cărora sunt dispuse astfel de măsuri. Pentru aceste motive, se apreciază că luarea măsurilor asigurătorii trebuie să fie facultativă, și nu obligatorie, iar limitarea exercitării dreptului de proprietate privată ar trebui să intervină doar în cazuri temeinic justificate, spre exemplu, atunci când suspectul se sustrage de la urmărirea penală sau când acesta încearcă să-și înstrăineze bunurile. Se arată, totodată, că pentru respectarea principiului egalității în drepturi luarea măsurilor asigurătorii trebuie să fie suspusă analizei judecătorului sub aspectul oportunității și temeiniciei.

6. Se susține că, în caz contrar, controlul judecătoresc devine o formalitate, deoarece judecătorul investit cu soluționarea contestației împotriva luării măsurilor asigurătorii este obligat să confirme obligativitatea dispunerii acestora, aspect ce încalcă prezumția de nevinovăție și dreptul la un proces echitabil al persoanelor în privința cărora se dispun astfel de măsuri. Se arată că, pentru aceleași motive, textul criticat încalcă dreptul la un recurs efectiv.

7. De asemenea, se susține că soluția legislativă criticată nu permite exercitarea reală a dreptului la apărare, care este astfel lipsit de substanță.

8. Mai mult, se arată că, în practică, există situații repetate în care organul care stabilește caracterul penal al faptei, respectiv existența prejudiciului, este Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin organele teritoriale, prin emiterea referatului de inspecție și a deciziei de impunere. Ulterior se procedează la sesizarea organelor de urmărire penală, după care presupusul făptuitor este chemat pentru a i se comunica faptul că, în urma unor analize foarte sumare, a rezultat că este posibil ca el să fi comis o infracțiune de evaziune fiscală, moment în care i se aduce la cunoștință calitatea de suspect, fără să se fi efectuat vreun act de urmărire penală, ci doar pe baza lecturării actelor

întocmite de organele fiscale. În aceste condiții, în ziua imediat următoare, noul suspect este chemat să fie încunoștințat despre luarea măsurilor asigurătorii și, de asemenea, este rugat să depună toate actele contabile în apărarea sa. Prin urmare, măsura sechestrului asigurător este dispusă fără ca organele de urmărire penală să verifice dacă a fost comisă o eventuală faptă de evaziune fiscală.

9. Se susține că, în aceste condiții, exercițiul dreptului de proprietate privată, prin dispunerea, în mod obligatoriu, a măsurilor asigurătorii în cazul săvârșirii unor infracțiuni de evaziune fiscală, este restrâns, cu încălcarea condițiilor prevăzute la art. 53 din Constituție.

10. **Tribunalul Cluj — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, arătând că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 contravin prevederilor art. 53 din Constituție, fiind lipsite de precizie, claritate și previzibilitate. Se face trimitere la considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 10 din 14 ianuarie 2016, nr. 320 din 17 mai 2016 și nr. 629 din 8 octombrie 2015. Se susține că dispozițiile legale criticate nu îndeplinesc cerințele constituționale de calitate a legii, întrucât sintagma „săvârșirea unei infracțiuni” din cuprinsul acestora presupune existența unei hotărâri judecătorești definitive de condamnare a făptuitorului pentru comiterea respectivei infracțiuni. Astfel, se susține că o persoană care lecturează dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 înțelege din acestea că luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie la finalul procesului penal, atunci când se constată, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, că inculpatul a comis o infracțiune de evaziune fiscală. Însă, în realitate, conform dispozițiilor legale criticate, în cazul existenței unei acuzații de comitere a infracțiunii de evaziune fiscală, măsurile asigurătorii sunt dispuse, în mod obligatoriu, încă din faza urmăririi penale.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, care au următorul cuprins: „*În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune prevăzută de prezenta lege, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.*”

15. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) cu privire la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, ale art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare, ale art. 44 alin. (2) cu privire la dreptul de proprietate privată și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate în prezenta cauză au mai constituit obiectul controlului de constituționalitate prin raportare la critici similare, fiind pronunțate, în acest sens, Decizia nr. 320 din 17 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 18 august 2016, Decizia nr. 445 din 22 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909

din 21 noiembrie 2017, Decizia nr. 96 din 1 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 18 iulie 2018, și Decizia nr. 303 din 9 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1013 din 30 octombrie 2020, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

17. Prin Decizia nr. 303 din 9 iunie 2020, precitată, paragrafele 14—22, Curtea a reținut că măsurile asigurătorii sunt definite drept măsuri procesuale cu caracter real, care au ca efect indisponibilizarea bunurilor mobile și imobile ce aparțin suspectului, inculpatului, părții responsabile civilmente sau altor persoane, prin instituirea unui sechestrului asupra acestora în vederea confiscării speciale, a confiscării extinse, a executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor judiciare ori a acoperirii despăgubirilor civile. Aceste măsuri au caracter provizoriu, având rolul de a preveni ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care ar putea să asigure repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, plata amenzii, a cheltuielilor judiciare sau realizarea confiscării, dispuse prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă. Potrivit art. 249 alin. (3)—(5) din Codul de procedură penală, măsurile asigurătorii pentru garantarea executării pedepsei amenzii se pot lua numai asupra bunurilor suspectului sau inculpatului; în vederea confiscării speciale sau confiscării extinse, acestea se pot lua asupra bunurilor suspectului sau inculpatului ori asupra bunurilor altor persoane în proprietatea sau posesia cărora se află bunurile ce urmează a fi confiscate; în vederea reparării pagubei produse prin infracțiune și pentru garantarea executării cheltuielilor judiciare, măsurile asigurătorii se pot lua asupra bunurilor suspectului sau inculpatului și ale persoanei responsabile civilmente, până la concurența valorii probabile a acestora. Măsurile asigurătorii se dispun de procuror, în cursul urmăririi penale, din oficiu sau la cererea părții civile, prin ordonanță motivată, de judecătorul de cameră preliminară sau de instanța de judecată în timpul procesului penal, la sesizarea procurorului, a părții civile sau din oficiu, prin încheiere motivată, producându-și efectele de la momentul dispunerii până la momentul pronunțării hotărârii definitive în dosarul penal (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 629 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 20 noiembrie 2015, paragraful 14). Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că măsura asigurătorie, indiferent de organul judiciar care o instituie, trebuie motivată, fiind necesar să se arate în cuprinsul actului prin care se dispune (ordonanță sau încheiere) îndeplinirea condițiilor legale privind necesitatea dispunerii măsurii și, de asemenea, întinderea prejudiciului sau a valorii necesare pentru care se solicită sechestrul și valoarea care urmează a fi garantată în acest fel. De asemenea, pentru instituirea sechestrului asigurător nu este necesar ca suspectul sau inculpatul să pregătească ori să realizeze manopere sau activități din care să rezulte că ar intenționa ascunderea bunurilor sale, măsura putând fi dispusă în toate cazurile în care s-a produs un prejudiciu sau legea impune confiscarea specială sau extinsă (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 629 din 8 octombrie 2015, paragraful 15).

18. Totodată, Curtea a constatat că dispunerea măsurilor asigurătorii și instituirea sechestrului asigurător se fac pe baza valorilor implicate în cauză (valoarea prejudiciului sau a sumelor probabile ce trebuie confiscate, bonitatea suspectului sau a inculpatului, valoarea patrimoniului de care acesta dispune) și sunt lăsate, de regulă, la aprecierea organelor judiciare. De la această regulă, Codul de procedură penală și legile speciale prevăd excepții referitoare atât la obligativitatea instituirii sechestrului asigurător, cât și la imposibilitatea luării măsurilor asigurătorii, acestea din urmă având drept criterii calitatea titularilor și tipul bunurilor. Cu privire la cea dintâi categorie de excepții, dispozițiile art. 249 alin. (7) din Codul de procedură penală stabilesc obligativitatea instituirii sechestrului în cazul în care persoana vătămată este lipsită de capacitatea de exercițiu

sau are capacitate de exercițiu restrânsă, indiferent dacă aceasta are sau nu are desemnat un reprezentant legal și indiferent dacă acesta înțelege să formuleze o cerere de sechestrul.

19. Prin aceeași decizie, Curtea a mai constatat alte cazuri de instituire obligatorie a sechestrului asigurător, de exemplu, la art. 32 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor (în prezent, art. 50 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 iulie 2019), conform căruia luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie în cazul săvârșirii oricărei infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism; la art. 11 din Legea nr. 241/2005, care prevede obligativitatea luării măsurilor asigurătorii în situația săvârșirii unei infracțiuni prevăzute de această lege; și la art. 20 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000. Analizând obiectul legilor anterior enumerate, precum și particularitățile infracțiunilor în cazul cărora este prevăzută excepția luării obligatorii a măsurilor asigurătorii, Curtea a reținut că reglementarea acestor excepții a fost determinată, în mod special, de importanța relațiilor sociale ocrotite prin acestea, de caracteristicile elementelor constitutive ale laturii obiective a acestor infracțiuni și de pericolul social crescut al faptelor incriminate. În fine, Curtea a constatat că norma juridică a cărei neconstituționalitate este invocată obligă organele judiciare la luarea măsurilor asigurătorii în cazul unor infracțiuni ce au un obiect material care poate atinge valori foarte mari și al căror pericol social este, de asemenea, foarte ridicat. Așa fiind, și prejudiciile provocate prin săvârșirea infracțiunilor constau în sume însemnate de bani. În aceste condiții, textul criticat are rolul de a asigura posibilitatea acoperirii parțiale sau totale a pagubelor provocate, caracterul obligatoriu al măsurilor asigurătorii având rolul de a împiedica sustragerea, ascunderea sau înstrăinarea bunurilor ce fac obiectul lor. Așa fiind, Curtea a reținut că, prin prisma particularităților infracțiunilor reglementate prin Legea nr. 241/2005, obligativitatea instituirii măsurilor asigurătorii apare ca fiind justificată.

20. Cu privire la pretinsa încălcare, prin textul criticat, a accesului liber la justiție, Curtea, făcând trimitere la Decizia nr. 629 din 8 octombrie 2015, precitată, paragraful 30, a observat că indisponibilizarea bunurilor prin luarea măsurilor

asigurătorii nu are în vedere drepturi în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, potrivit căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil de către o instanță independentă și imparțială.

21. Totodată, Curtea a constatat că persoanele care săvârșesc infracțiuni dintre cele reglementate prin Legea nr. 241/2005 și cele care săvârșesc alte categorii de infracțiuni, pentru care legea nu prevede obligativitatea dispunerii măsurilor asigurătorii, se află în situații juridice diferite, motiv pentru care nu poate fi reținută existența unei discriminări sub aspectul regimului juridic diferit al luării acestor măsuri. Așa fiind, nu poate fi reținută încălcarea, prin textul criticat, a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

22. Referitor la sensul sintagmei „s-a săvârșit o infracțiune” din cuprinsul textului criticat, Curtea a reținut că, din interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005, în ansamblul prevederilor legale ce reglementează măsurile asigurătorii, Curtea constată că, în contextul analizat, noțiunea de „infracțiune” este folosită de legiuitor în sens larg, prin aceasta înțelegându-se „faptă prevăzută de legea penală”. Acest din urmă sens rezultă, în mod direct, din natura și modalitatea de reglementare a măsurilor asigurătorii, care, potrivit art. 249 și următoarele din Codul de procedură penală, sunt măsuri ce pot fi dispuse de organele judiciare pe parcursul procesului penal, anterior pronunțării unei hotărâri judecătorești de condamnare. Așa fiind, dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 nu pot avea în vedere decât constatarea de către organele judiciare a săvârșirii unei fapte dintre cele incriminate prin actul normativ anterior menționat, anterior pronunțării unei hotărâri de condamnare.

23. Totodată, prin Decizia nr. 96 din 1 martie 2018, precitată, paragrafele 21 și 22, Curtea a constatat, cu privire la pretinsa încălcare, prin textul criticat, a dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată, că aceasta nu poate fi reținută, întrucât, până la dovedirea vinovăției în materie penală, indisponibilizarea instituită prin sechestrul nu afectează substanța dreptului de proprietate avut asupra bunurilor supuse măsurii.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența anterior invocată, atât soluția, cât și considerentele deciziilor mai sus invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Oana Diana Lola, Liviu Laurențiu Lola și de Societatea Eurodrum Com — S.R.L., cu sediul în Cluj-Napoca, în Dosarul nr. 4.038/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția penală și constată că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea lit. c) a alin. (6) al art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor

Ținând cont de competențele Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, exercitate în calitate sa de organ de specialitate al administrației publice centrale care stabilește, la nivel național, politica în domeniul transporturilor și infrastructurii de transport și care elaborează strategia și reglementările specifice de dezvoltare și de armonizare ale activităților în cadrul politicii generale a Guvernului, pe domeniile coordonate, și îndeplinește rolul de autoritate de stat în domeniul său de activitate,

având în vedere contractul de concesiune încheiat cu Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prin care Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., denumită în continuare C.N.A.I.R. — S.A., persoană juridică de interes strategic național, desfășoară activități specifice în domeniul infrastructurii de transport rutier, respectiv activități de proiectare, construire, modernizare, reabilitare, reparare, administrare a autostrăzilor, drumurilor expres, drumurilor naționale, variantelor ocolitoare, în condiții de siguranță a circulației, precum și activități privind implementarea programelor de dezvoltare unitară a rețelei de drumuri publice, în concordanță cu strategia Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cerințele economiei naționale și cu cele de apărare,

luând în considerare faptul că proiectele de infrastructură de transport sunt investiții publice de importanță strategică pentru România, care asigură conectivitatea cu coridoarele de transport europene și creșterea mobilității populației și a mărfurilor, având în vedere faptul că autostrăzile și drumurile expres care sunt în administrarea C.N.A.I.R. — S.A. fac parte din rețeaua europeană de transport TENT, precum și necesitatea alinierii României la standardele europene privind circulația rutieră, ținând cont de faptul că, potrivit obiectului său de activitate, C.N.A.I.R. — S.A. asigură condiții de siguranță a circulației pe autostrăzi și drumuri naționale deschise circulației publice, exercitând atribuțiile care îi revin conform legii,

având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia C.N.A.I.R. — S.A. desfășoară în principal activități de interes public național în domeniul administrării drumurilor naționale și autostrăzilor, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare faptul că, potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 43/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, personalul desemnat al C.N.A.I.R. — S.A. realizează activitatea de autorizare, control și de încasare a tarifelor suplimentare de utilizare a drumurilor de interes național, prevăzute de ordonanță, în cazul vehiculelor care circulă cu depășiri ale maselor și/sau dimensiunilor maxime admise,

ținând cont că masele și dimensiunile maxime ale vehiculelor rutiere destinate transportului de mărfuri și de călători, admise în circulație în țările membre ale Uniunii Europene, sunt prevăzute în Directiva 96/53/CE a Consiliului din 25 iulie 1996 de stabilire, pentru anumite vehicule rutiere care circulă în interiorul Comunității, a dimensiunilor maxime autorizate în traficul național și internațional și a greutății maxime autorizate în traficul internațional,

având în vedere că prevederile acestei directive sunt transpuse în legislația națională, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 43/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în contextul intensificării traficului intern și internațional al vehiculelor care transportă mărfuri care nu sunt indivizibile cu depășiri ale maselor maxime admise în circulație pe drumurile publice, așa cum sunt ele prevăzute în anexele nr. 2 și 3 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere că, potrivit art. 41 alin. (6) lit. a) Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin încărcătură indivizibilă se înțelege încărcătura care, în scopul transportului rutier, nu poate fi divizată în două sau mai multe încărcături fără cheltuieli nejustificate sau fără riscul deteriorării și care, din cauza dimensiunilor și masei sale, nu poate fi transportată de un autovehicul, o remorcă, un tren rutier sau un vehicul articulat astfel încât acesta să respecte masele și/sau dimensiunile maxime admise,

luând în considerare că în prezent circulația vehiculelor a căror încărcătură nu este indivizibilă poate fi autorizată până în limita unei mase totale de cel mult 60,0 tone, cu condiția îndeplinirii cumulative a următoarelor condiții:

- a) masa totală să fie de cel mult 60,0 tone;
- b) masa pe axe să nu depășească masa maximă ce poate fi autorizată;
- c) lungimea să nu depășească cu mai mult de 3,0 metri lungimea maximă admisă;
- d) lățimea să nu depășească 3,20 metri;
- e) să nu fie depășită înălțimea maximă admisă,

având în vedere că circulația vehiculelor cu depășiri ale maselor și/sau dimensiunilor maxime admise, a căror încărcătură nu este indivizibilă, se poate efectua numai în baza autorizației speciale de transport, denumită AST, eliberată în prealabil, fără discriminare, de către administratorul drumului pe care se circulă, și prin care se stabilesc traseul ce urmează a fi parcurs, condițiile de efectuare a transportului și tarifele datorate,

ținând cont de tendința ascendentă a transporturilor efectuate cu vehicule cu depășiri ale maselor maxime admise, a căror încărcătură nu este indivizibilă, facilitată de condițiile avantajoase de obținere a autorizațiilor speciale de transport existente în prezent,

având în vedere că principalul factor de degradare a drumurilor și a lucrărilor de artă îl constituie circulația vehiculelor cu depășiri ale maselor maxime admise, așa cum sunt ele prevăzute în anexele nr. 2 și 3 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se impune reducerea masei totale până la care circulația acestor vehicule poate fi autorizată.

Având în vedere că circulația vehiculelor care transportă mărfuri ce nu sunt indivizibile, cu depășiri ale masei totale peste limitele maxime admise prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu poate fi interzisă, ținând cont de angajamentele asumate pe plan internațional de România, pe bază de reciprocitate, în susținerea obiectivelor de apărare națională, prin facilitarea circulației vehiculelor care aparțin forțelor NATO/SOFA și care sunt folosite de către ori pentru forțele Statelor Unite ale Americii și a căror încărcătură poate fi constituită din componente care nu sunt indivizibile, precum și cele aparținând statelor părți la Tratatul Atlanticului de Nord și celelalte state participante la Parteneriatul pentru Pace, având în vedere evoluția dinamică și imprevizibilă a situației generate de conflictul militar din Ucraina, ca urmare a contextului geopolitic actual, în care România a devenit zona de importanță strategică pentru fluxurile de marfă, se impune asigurarea cadrului legal necesar pentru autorizarea circulației vehiculelor care transportă mărfuri care nu sunt indivizibile, cu depășirea masei totale maxime admise.

Luând în considerare necesitatea efectuării transporturilor de echipamente de prim ajutor și ajutoare umanitare în cadrul unor misiuni umanitare pe teritoriul României sau care tranzitează România în scop umanitar și a căror încărcătură poate fi constituită din componente care nu sunt indivizibile,

având în vedere că circulația vehiculelor care transportă mărfuri ce nu sunt indivizibile, cu depășiri ale masei totale peste limitele maxime admise prevăzute în anexele nr. 2 și 3 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu poate fi interzisă, ținând cont de consecințele economice pe plan intern prin:

a) afectarea majoră a dezvoltării infrastructurii rutiere prin costuri suplimentare și întârzieri în termenele de execuție a lucrărilor de construcție autostrăzi, drumuri expres și variante de ocolire, generate de reducerea capacității de transport până la limita de 40,0 tone, maximă admisă în cazul unui vehicul articulat;

b) afectarea majoră a investițiilor din domeniul construcțiilor, care înregistrează în prezent o dinamică generată de accesarea și utilizarea fondurilor europene;

c) impactarea negativă a întregului mediu de afaceri prin creșterea costurilor operaționale cauzate de reducerea capacității de transport,

luând în considerare elementele mai sus menționate privind, pe de o parte, necesitatea protejării infrastructurii rutiere și, pe de altă parte, obligativitatea respectării angajamentelor asumate, prin prezentul act normativ se modifică pct. (i) al lit. c) a alin. (6) al art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin revizuirea masei totale care poate fi autorizată pentru circulația vehiculelor care transportă mărfuri care nu sunt indivizibile.

Luând în considerare limitele maxime admise ale maselor pe axe prevăzute în anexele nr. 2 și 3 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, corelate cu configurațiile vehiculelor comerciale utilizate pentru transportul mărfurilor care nu sunt indivizibile, prezentul act normativ stabilește autorizarea acestor transporturi prin aplicarea procentului de 25% la masa totală maximă admisă prevăzută în anexele nr. 2 și 3 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Luând în considerare că elementele sus-menționate vizează un interes public și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, pentru protejarea drumurilor de interes național ce constituie proprietate publică a statului.

Luând în considerare starea de fapt independentă de voința Guvernului a situației extraordinare, care este determinată de necesitatea armonizării prevederilor legale prin reglementarea circulației vehiculelor care transportă mărfuri care nu sunt indivizibile în interesul protejării infrastructurii rutiere,

având în vedere că starea de fapt cuantificabilă a situației extraordinare este determinată de faptul că neimplementarea în regim de urgență a modificării pct. (i) al lit. c) a alin. (6) al art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, are drept consecință degradarea accelerată a rețelei de drumuri publice, cu impact în reducerea duratei normale de exploatare, ceea ce va genera costuri suplimentare pentru întreținerea și repararea infrastructurii rutiere,

luând în considerare că elementele sus-menționate vizează un interes public și strategic și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — La articolul 41 alineatul (6) litera c) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare, punctul (i) se modifică și va avea următorul cuprins:
„(i) masa totală să nu depășească cu mai mult de 25% masa totală maximă admisă;”.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul transporturilor și infrastructurii,

Adrian Foghiș,
secretar de stat

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Marin Țole,
secretar de stat

Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

București, 8 februarie 2023.

Nr. 2.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea
Ministerului Transporturilor și Infrastructurii**

Având în vedere art. 6 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată prin Legea nr. 230/2021, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 62 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 1 aprilie 2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 12. — (1) Numărul maxim de posturi este 605, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetelor demnitarilor.”

2. **Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.**

Art. II. — Încadrarea personalului în numărul maxim de posturi și în noua structură organizatorică se face în termenele și cu respectarea regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal, prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, în termen de minimum 30 de zile și maximum 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul transporturilor și infrastructurii,

Adrian Foghiș,

secretar de stat

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Marius-Constantin Budăi

p. Ministrul finanțelor,

Mihai Diaconu,

secretar de stat

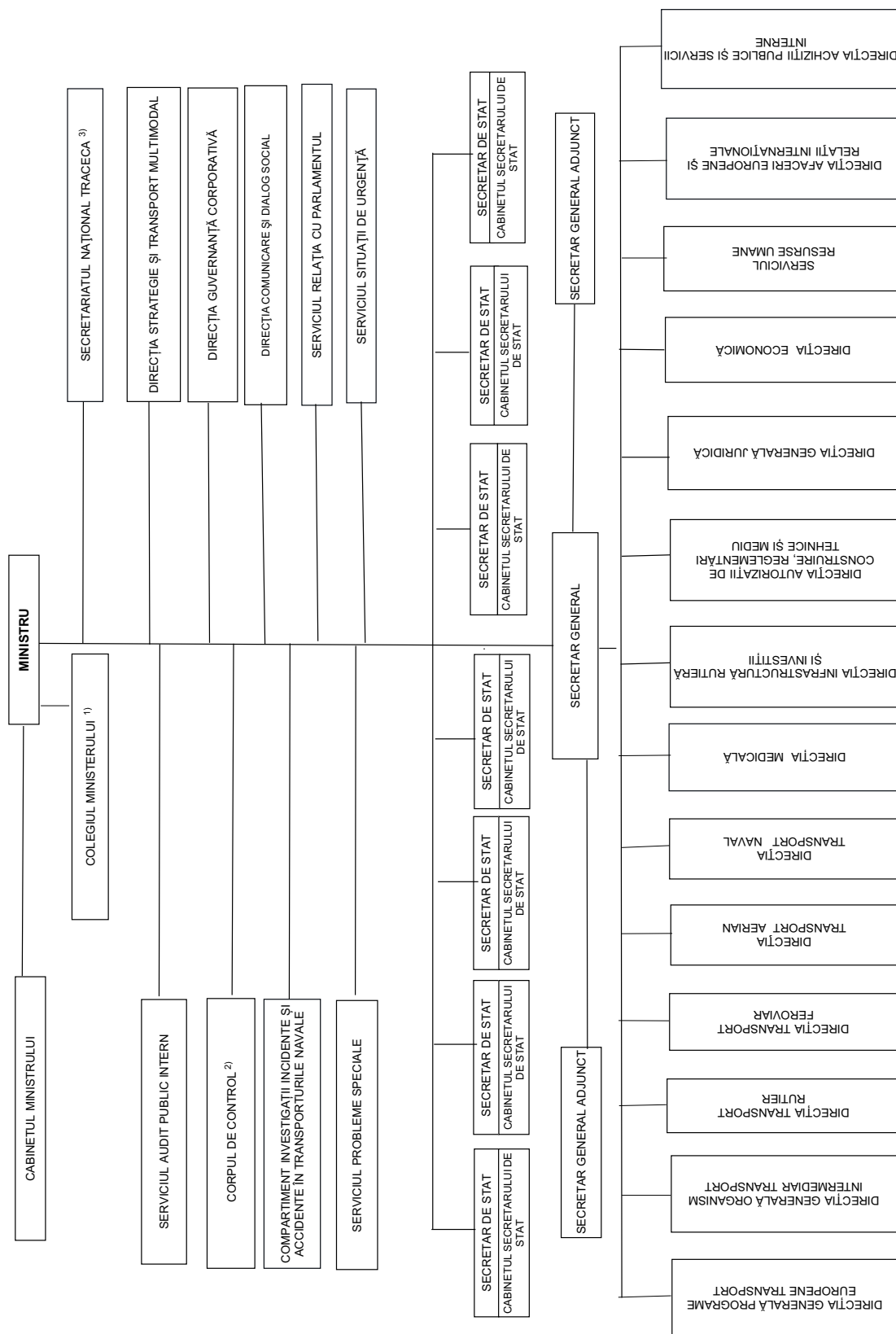
p. Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Carmen Moraru,

secretar de stat

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii

Numărul maxim de posturi este 605, exclusiv demnitari și posturile aferente cabinetelor demnitărilor.

1) Se organizează și funcționează prin ordin al ministrului.

2) Se organizează și funcționează la nivel de direcție.

3) Se organizează și funcționează la nivel de compartiment.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 316/2021
privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei**

Având în vedere prevederile art. 56 alin. (3) și art. 62 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2022 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar de implementare și gestionare a fondurilor alocate României prin Fondul pentru modernizare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 316/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 17 martie 2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (2), litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) autoritate națională pentru implementarea și gestionarea Fondului pentru modernizare prevăzut la art. 10d din Directiva 2003/87/CE, cu modificările și completările ulterioare, calitate în care exercită competențele prevăzute la art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2022 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar de implementare și gestionare a fondurilor alocate României prin Fondul pentru modernizare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările ulterioare.”

2. La articolul 4, punctul 53 se abrogă.

3. La articolul 4, punctele 57 și 65 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„57. asigură promovarea resurselor regenerabile de energie, potrivit art. 13 din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Fondului pentru modernizare, potrivit prevederilor art. 6 alin. (6) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2022, cu modificările ulterioare;

65. asigură implementarea Fondului pentru modernizare prevăzut la art. 10d din Directiva 2003/87/CE, cu modificările și completările ulterioare, și exercită, prin Direcția generală ajutor de stat și fonduri europene din cadrul aparatului propriu, atribuțiile prevăzute la art. 6 alin. (2)—(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2022, cu modificările ulterioare.”

4. La articolul 8, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Personalul Ministerului Energiei este compus din demnitari, funcționari publici care ocupă funcții publice generale și funcții publice specifice, precum și din personal contractual și diplomatic.

(3) Numărul maxim de posturi aprobat pentru aparatul propriu al Ministerului Energiei este de 392 de posturi finanțate de la bugetul de stat, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetelor demnitarilor. Din numărul maxim de posturi, 2 posturi sunt destinate pentru rețeaua de reprezentare externă, 1 post la Ambasada României în Statele Unite ale Americii și 1 post la Ambasada României în Republica Franceză pentru gestionarea relației cu Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.”

5. La articolul 8, după alineatul (3) se introduc patru noi alineate, alin. (3¹)—(3⁴), cu următorul cuprins:

„(3¹) Numirea personalului din rețeaua de reprezentare externă se face de către ministrul energiei, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe. Funcționarea birourilor de reprezentare externă în cadrul misiunilor diplomatice prevăzute la alin. (3) se derulează în baza unui protocol de colaborare încheiat între ministere și Ministerul Afacerilor Externe.

(3²) Personalul prevăzut la alin. (3¹) este supus autorității șefului misiunii diplomatice în care își desfășoară activitatea și acționează sub îndrumarea acestuia pentru îndeplinirea atribuțiilor aferente domeniilor specifice de activitate stabilite de autoritatea trimitătoare.

(3³) Personalului desemnat potrivit alin. (3¹) îi sunt aplicabile dispozițiile legale în vigoare privind personalul trimis în misiune permanentă în străinătate.

(3⁴) Cheltuielile aferente funcționării birourilor de reprezentare externă prevăzute la alin. (3¹) se asigură din bugetul Ministerului Energiei.”

6. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Încadrarea personalului în numărul maxim de posturi aprobat și noua structură organizatorică se face în termenele și cu respectarea condițiilor și a procedurii aplicabile fiecărei categorii de personal, în minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 316/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 17 martie 2021, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul energiei,
Dan-Dragoș Drăgan,
secretar de stat

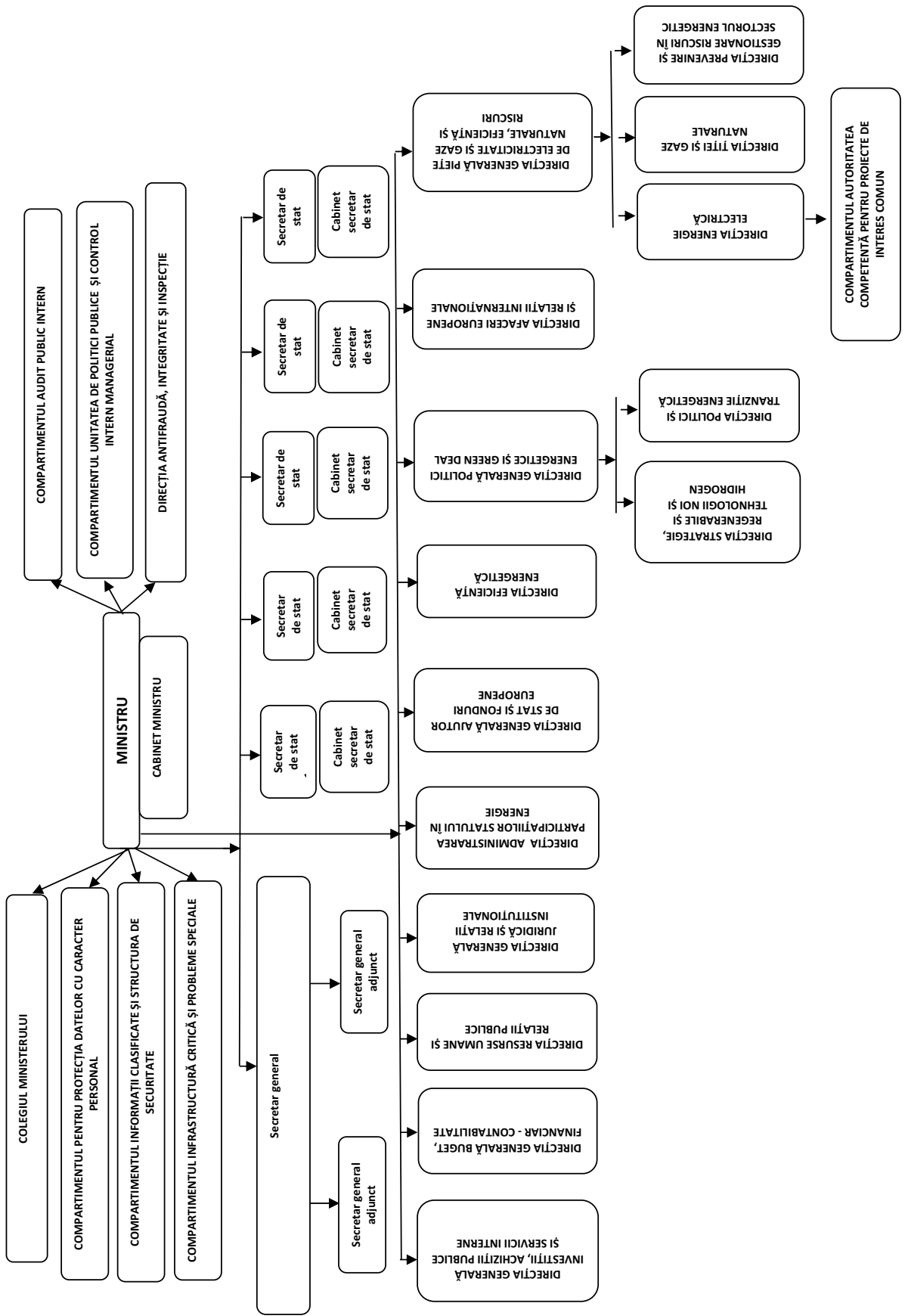
p. Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Carmen Moraru,
secretar de stat

Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

p. Ministrul finanțelor,
Mihai Diaconu,
secretar de stat

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Energiei

Numărul maxim de posturi: 392, exclusiv demnitarilor
și posturile aferente cabinetelor demnitarilor

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea limitelor anuale, aferente anilor 2023, 2024 și 2025, pentru finanțările rambursabile care pot fi contractate și pentru tragerile din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 63 alin. (10) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Pentru încadrarea în nivelul anual al deficitului bugetului general consolidat, se aprobă:

a) limitele anuale privind finanțările rambursabile care pot fi contractate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale, reprezentând datorie publică locală, în sumă de 1.600 milioane lei, pentru fiecare dintre anii 2023, 2024 și 2025;

b) limitele anuale privind tragerile din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale, în sumă de 2.000 milioane lei, pentru fiecare dintre anii 2023, 2024 și 2025.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

p. Ministrul finanțelor,

Mihai Diaconu,

secretar de stat

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Marin Țole,

secretar de stat

București, 8 februarie 2023.

Nr. 106.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE**pentru aprobarea componenței Consiliului Național al Muntelui**

Având în vedere Adresa ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 217 din 30 ianuarie 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/694 din 1 februarie 2023,

în temeiul art. 8 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 332/2019 privind stabilirea componenței, atribuțiilor și responsabilităților comitetului de masiv și ale Consiliului Național al Muntelui, cu modificările și completările ulterioare, al art. 29 și al art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă componența Consiliului Național al Muntelui, denumit în continuare *CNM*, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — (1) Scopul *CNM* este asigurarea cooperării între Guvern și reprezentanții zonei montane, în vederea fundamentării și punerii în aplicare a strategiilor și politicilor specifice dezvoltării și protecției zonei montane.

(2) În vederea îndeplinirii scopului prevăzut la alin. (1), *CNM* îndeplinește următoarele atribuții și responsabilități:

a) asigură consultanță cu privire obiectivele și strategiile pentru dezvoltarea durabilă a zonei montane;

b) asigură consultanță cu privire la acțiunile întreprinse conform strategiilor pentru dezvoltarea, amenajarea și protecția zonei montane;

- c) asigură consultanță cu privire la proiectele de acte normative care au ca obiect zona montană;
- d) formulează recomandări asupra priorităților de intervenție și a condițiilor generale de aprobare a sprijinului pentru zona montană;
- e) colaborează la elaborarea planurilor de dezvoltare economică și socioculturală, cu respectarea normelor europene și naționale de protecție a cadrului natural și antropoc;
- f) analizează și avizează activitatea comitetelor de masiv prin rapoartele pe care le întocmesc acestea între două ședințe;
- g) asigură consultanță cu privire la documentele strategice de dezvoltare durabilă a zonei montane.

Art. 3. — Secretariatul CNM se asigură de către Agenția Națională a Zonei Montane.

Art. 4. — CNM se întrunește cel puțin o dată pe an sau ori de câte ori este nevoie, la propunerea ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, conform Regulamentului-cadru de organizare și funcționare al Consiliului Național al Muntelui, aprobat prin Decizia prim-ministrului nr. 200/2019.

Art. 5. — Modificarea componenței membrilor CNM se face prin decizie a prim-ministrului României, la propunerea motivată a ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 7 februarie 2023.
Nr. 29.

ANEXĂ

COMPONENȚA
Consiliului Național al Muntelui

1. Valeriu Tabără — Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, președinte
2. Radu Rey — Academia Română, director CE-MONT
3. Veronica Țaran-Baciu Georgescu — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, director general al Agenției Naționale a Zonei Montane
4. Tiberius Marius Brădățan — Ministerul Sănătății, secretar de stat
5. Mihai-Ion Macaveiu — Ministerul Economiei, secretar de stat
6. Aneta Matei — Ministerul Afacerilor Interne, secretar de stat
7. Vlad Ștefan Niculae — Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, secretar de stat
8. Ionel-Florian Lixandru — Ministerul Educației, secretar de stat
9. Adina Ciurea — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, șef serviciu
10. Fülöp Lóránd-Árpád — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, secretar de stat
11. Rudolf Stauder — Comitetul de masiv din Grupa de munți Nordică, prefect Maramureș
12. Romfeld Zsolt — Comitetul de masiv din Grupa de munți Centrală, director DAJ Harghita
13. Leonid Moscviciov — Comitetul de masiv din Grupa de munți Sudică, salvamont
14. Cristian Mihail Avanu — Comitetul de masiv din Grupa de munți Bucegi, administrator public județul Dâmbovița
15. Adrian Dumitru Bughiu — Comitetul de masiv din Grupa de munți Făgăraș, vicepreședinte al Consiliului Județean Argeș
16. Daniela Cîmpean — Comitetul de masiv din Grupa de munți Parâng, președinte al Consiliului Județean Sibiu
17. Ovidiu Viorel Bodean — Comitetul de masiv din Grupa de munți Retezat-Godeanu, director al Consiliului Județean Hunedoara
18. Romeo-Dan Dunca — Comitetul de masiv din Grupa de munți a Banatului și Poiana Ruscă, președinte al Consiliului Județean Caraș-Severin
19. Silviu Ponoran — Comitetul de masiv din Grupa de munți Apuseni, primarul orașului Zlatna
20. Ioan Agapi — asociațiile agricultorilor și producătorilor din grupele de munți: Federația Agricultorilor de Munte „Dorna”, director executiv
21. Ioan Cernat — grupurile de acțiune locală (GAL) din zona montană: Grupul de Acțiune Locală Ceahlău, președinte
22. Emil Iugan — Societatea Civilă din cadrul organizațiilor cu activitate reprezentativă în domeniul protecției și dezvoltării durabile a zonei montane: Asociația Forumul Montan din România, președintele FMR Bistrița-Năsăud
23. Mugurel Drăgănescu — gestionar al fondului cinegetic din zona montană, președinte executiv al Asociației Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea exercitării funcției temporar vacante
de secretar general al Autorității Electorale Permanente
de către domnul Constantin-Adrian Blănaru**

Având în vedere Adresa Autorității Electorale Permanente nr. 1.047 din 25 ianuarie 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/533 din 25 ianuarie 2023,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 101 alin. (1) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 10 februarie 2023 încetează exercitarea funcției temporar vacante de secretar general al Autorității Electorale Permanente de către domnul Constantin-Adrian Blănaru.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 9 februarie 2023.

Nr. 33.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna
Vasilica-Valentina Robu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Casei Naționale de Pensii Publice**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale prin Adresa nr. 247/MCB din 27 ianuarie 2023, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/3.139/MN din 31 ianuarie 2023, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 6.261/2023,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 24 februarie 2023, doamna Vasilica-Valentina Robu, director general al Direcției generale asigurări sociale, pensii și alte drepturi prevăzute de legi speciale din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Casei Naționale de Pensii Publice pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 9 februarie 2023.

Nr. 34.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Dragoș-Cosmin Niculescu a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar
general al Autorității pentru Digitalizarea României**

Având în vedere propunerea Autorității pentru Digitalizarea României formulată prin Adresa nr. 251 din 2 februarie 2023, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/3.481/MN din 2 februarie 2023, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 6.370/2023,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dragoș-Cosmin Niculescu, consilier clasa I, grad superior, la Serviciul programe și proiecte, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității pentru Digitalizarea României.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

București, 9 februarie 2023.

Nr. 35.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

